

विवाधा, स्त्री, विष्टेनम् । इति त्रिकाण्डशेषः ।
 विबुधः, पुं, (विशेषेण बुध्यते इति । बुध + कः ।)
 देवः । इयमरः ॥ (यथा, मनौ । १२ । ४७ ।
 “गन्धर्वा गुह्यका यथा विबुधानुचराश्च ये ॥”)
 पण्डितः । इति मेदिनी । ये, २६ ॥ (यथा,
 कथासरित्सागरे । ६३ । १०५ ।
 “नवीमि विबुधः खेदं जनानां निद्रुते कथम् ॥”
 अस्मिन्नर्थे वाच्यलिङ्गेऽपि दृश्यते ॥*॥) चन्द्रः ।
 इति हलायुधः ॥
 विबुधानः, पुं, (वि + बुध + शानच् ।) आचार्यः ।
 पण्डितः । देवः । इति संक्षिप्तसारोणादि-
 वृत्तिः ॥
 विबोधः, पुं, (विगतो बोधः ।) अनवधानता ।
 इति केचित् ॥ (विशिष्टो बोधः ।) प्रबोधश्च ॥
 (यथा, भागवते । ३ । ४ । २० ।
 “स एवमाराधितपादतीर्था-
 दधीत तत्त्वात्मविबोधमार्गः ॥”
 श्रौणपचिपुत्रः । यथा, मार्कण्डेये । १ । २१ ।
 “पद्माक्षश्च विबोधश्च सुपुत्रः सुसुखस्तथा ।
 श्रौणपुत्राः खगश्रेष्ठस्तत्त्वज्ञाः शास्त्र-
 चिन्तकाः ॥”)
 विबोधनं, स्त्री, (वि + बुध + ल्युट् ।) प्रबोधनम् ।
 यथा,—
 “तुष्टाव योगनिद्रान्तामेकाग्रहृदयस्थितः ।
 विबोधनाथाय हरेर्हृदिनेत्रकृतालयाम् ॥”
 इति देवीमाहात्म्यम् ॥
 (जागरणम् । यथा, महाभारते । ११ । १०० ।
 “वीतशीकभयावाधाः सुखस्त्रविबोधनाः ॥”
 प्राप्तिबोधके, त्रि । यथा, ऋग्वेदे । ३८ । २२ ।
 “अदात्रायो विबोधनम् ॥”
 “रायो धनस्य विबोधनं विशेषेण बोधकं बहु-
 धनप्राप्तिहेतुमित्यर्थः ॥” इति तद्व्याख्ये सायणः ॥
 विभक्तः, त्रि, (वि + भज् + क्तः ।) प्राप्तविभागः ।
 विभन्नः । पृथक् । यथा । वृहस्पतिः ।
 “पित्रा सह विभक्ता ये सापत्न्या वा सहोदराः ॥
 जघन्यजाश्च ये तेषां पित्रभागहरास्तु ते ।
 अनीशः पूर्वजः पित्र भाद्रभागे विभक्तजः ॥”
 विभक्तजो विभागानन्तरं गर्भाधानेन जातः ॥
 अपि च । आसः ।
 “आतृणां जीवतोः पित्रोः सहवासो विधीयते ।
 तद्भावे विभक्तानां धर्मस्तेषां विवर्द्धते ॥”
 विभक्तानां स्वमात्रधने वैदिककर्मकरणात्तन्मा-
 त्रधर्मत्वेन तद्दृष्टिरित्यर्थः ।
 “विभक्ता अविभक्ता वा सपिण्याः स्थावरे
 समाः ।
 एको ह्यनीशः सर्वेषु दानाधमनविक्रये ॥”
 अपि च ।
 “दानग्रहणप्रत्यग्रहक्षेत्रपरिचर्याः ।
 विभक्तानां पृथक् ज्ञेयाः पाकधर्मागमयथाः ॥
 साधित्वं प्रातिभाष्यश्च दानं ग्रहणमेव च ।
 विभक्ता भ्रातरः कुल्येनाविभक्ताः परस्परम् ॥
 येषामेताः क्रिया लोके प्रवर्तन्ते खण्डकथतः ।

विभक्तानवगच्छेत्तुल्यसम्यन्तरेण तान् ॥”
 इति नारदवचनानि ॥
 तथा ।
 “आतृणामथ इत्यतोः पितुः पुत्रस्य चैव हि ।
 प्रातिभाष्यं च साक्ष्यमविभक्तं न तत् स्मृतम् ॥”
 इति याज्ञवल्क्यवचनम् ॥*॥
 तथा ।
 “विभक्तो यः पुनः पित्रा भ्रात्रा चैकत्र
 संस्थितः ।
 पित्र्येणाथवा प्रोत्वा स तु संवृष्ट उच्यते ॥”
 इति वृहस्पतिवचने येनामेव हि पित्रभाद्र-
 पित्र्यादीनां पित्रपितामहोपास्मितद्रव्येणा-
 विभक्तत्वमुत्पत्तितः सम्भवति त एव विभक्ताः
 सन्तः परस्परप्रोत्वा पूर्वोक्तविभागधर्मेण यत्तव
 धनं तन्मम धनं यन्मम धनं तत्तवापि इत्येक-
 स्मिन् कार्ये एकग्रहिरूपतया स्थिताः संवृष्टाः ।
 न त्वेवं रूपाणां धनसंसर्गमात्रेण । नापि विभ-
 क्तानां प्रीतिपूर्वकाभिमुखानं विना ॥*॥ तथा ।
 “बन्धूनामविभक्तानां भोगं नैव प्रदापयेत् ॥”
 इति कात्यायनवचनम् ॥
 तथा ।
 “आतृणामविभक्तानामेको धर्मः प्रवर्तते ।
 विभागे सति धर्मोऽपि भवेत्तेषां पृथक्पृथक् ॥”
 तथा ।
 “आतृणामविभक्तानां यद्युत्थानं भवेत् सह ।
 न तत्र भागं विभक्तं पिता दद्यात् कथञ्चन ॥”
 इति मनुवचनम् ॥
 तथा । कात्यायनः ।
 “अविभक्ते न्यते पुत्रे तत्सुतं ऋकथभागिनम् ।
 कुल्योतं जीवनं येन त्वत् नैव पितामहात् ।
 जमेतीशं स पित्रं च पित्र्यात् तस्य वा
 सुतात् ॥”
 तथा । विष्णुः । पित्रविभक्ता विभागानन्तरो-
 त्पन्नस्य विभागं दत्तुः ॥*॥ अपि च ।
 “अविभक्तविभक्तानां कुल्यानां वसतां सह ।
 भूयो दायविभागः स्यादाचतुर्थादिति स्थितिः ॥”
 इति कात्यायनवचनम् ॥
 अविभक्तानां सह वसतां संवृष्टानां वा पुन-
 र्विभागो भ्रातृतत्सुततत्सुतपर्यन्तमेव तत्सुता-
 चतुर्थादिवर्तते । इति । तथा ।
 “अविभक्तं स्थावरं यत् सर्वेषामेव तद्भवेत् ।
 विभक्तं स्थावरं प्राप्तं नान्योदर्थैः कदाचन ॥”
 इति यमवचनम् । एतानि वचनादीनि दाय-
 तत्त्वप्रदानानि ॥*॥ अपि च ।
 “अविभक्ता विभक्ता वा कुल्युः आहमदेविकम् ।
 मघासु च तथान्यत्र नाधिकारः पृथक् विना ॥”
 इति आहृतत्वम् ॥
 अन्यश्च ।
 “बहवः स्युर्यदा पुत्राः पितुरेकत्र वासिनः ।
 सर्वेषां तु मतं कृत्वा ज्येष्ठेनैव तु यत् कृतम् ।
 द्रव्येण चाविभक्तं सर्वैरेव कृतं भवेत् ॥”
 इति शुद्धितत्वम् ॥

(पुं, कार्तिकेयः । यथा, महाभारते । ३ । १३ । १६ ।
 “वह्नीप्रियश्च धर्मात्मा पवित्रो मातृवत्तनः ।
 कन्याभर्ता विभक्तश्च खाद्येयो रेवतीसुतः ॥”)
 विभक्तजः, पुं, (विभक्ते सति जायते इति । जन
 + डः ।) विभागानन्तरं गर्भाधानेन जातः ।
 यथा । वृहस्पतिः ।
 “पित्रा सह विभक्ता ये सापत्न्या वा सहोदराः ।
 जघन्यजाश्च ये तेषां पित्रभागहरास्तु ते ।
 अनीशः पूर्वजः पित्र भाद्रभागे विभक्तजः ।
 यथा धने तथर्थेऽपि सुक्ता शौचोदकक्रियाः ॥”
 इति दायतत्त्वम् ॥
 विभक्तिः, स्त्री, (विभजनमिति । संख्याकर्मादयो
 ह्यर्था विभज्यन्ते आभिरिति वा । वि + भज् +
 क्तिन् ।) विभागः । स्यादिः स्यादिश्च । यथा ।
 “संख्यात्वायामात्मनोः शक्तिमान् प्रत्ययस्तु
 यः ।
 सा विभक्तिर्दिशा प्रोक्ता सुप्तिङ् चेत प्रभे-
 दतः ॥”
 संख्यात्वावान्तरजात्यवच्छिन्नशक्तिमान् यः
 प्रत्ययः सा विभक्तिः । सुप् तिङ् इति भेदा-
 द्विविधा । इति शब्दशक्तिप्रकाशिका ॥ (उभ-
 यार्थोदाहरणम् । यथा, नैवधे । ३ । २३ ।
 “क्रियेत चेत् साधु विभक्तिचिन्ता
 अक्षिप्तदा सा प्रथमाभिधेया ।
 या स्त्रीजसां साधयितुं विनासे-
 स्तावत् क्षमा नाम पदं बहु स्यात् ॥”)
 विभजनोयं, त्रि, विभाज्यम् । विभागयोग्यम् ।
 यथा । यद्यस्य प्रयोजनाहं पुस्तकादि तन्-
 न्दृष्ट्वादिभिः सह पण्डितादिभिर्न विभजनोयम् ।
 इति दायतत्त्वम् ॥ भजनाहम् । विपूर्वभज-
 धातोर्नोयप्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥
 विभवः, पुं, धनम् । (यथा, मनौ । ४ । ३३ ।
 “न जीर्णमजवद्वासा भवेच्च विभवे सति ॥”)
 भोचः । ऐश्वर्यम् । इति मेदिनी । वे, ५१ ॥
 (यथा, भागवते । ७ । ८ । ५५ ।
 “भवता हरे स हजिनोऽवसादितो
 नरसिंह नाथ विभवाय नो भव ॥”)
 प्रभवादिविशिष्टसंस्कारान्तर्गतद्वितीयवर्धम् । यथा,
 भविष्यपुराणे ।
 भैरव उवाच ।
 “सुभिर्च क्षेममारोग्यं सर्वं आधिपतिर्विधाः ।
 प्रशान्ता मानवास्तत्र बहुश्रुत्या वसुन्धरा ।
 वृष्टास्तुष्टा जनाः सर्वे विभवे च वरानने ॥”
 इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥
 विभा, स्त्री, (वि + भा + क्तिप् ।) किरणः । इति
 क्षेमचन्द्रः ॥ प्रकाशः । शोभा । इति राज-
 निर्घण्टः । (यथा, साहित्यदर्पणे । १० । ६६७ ।
 “कमलेव मतिर्मतिरिव कमला
 तगुरिव विभा विभवे तनुः ।
 धरणीव हृतिर्धृतिरिव धरणी
 सततं विभाति वत यस्य तव ॥”
 प्रकाशके, त्रि । यथा, ऋग्वेदे । १० । ५५ । ४ ।